

få mulighed for det er, at vi skal køre de to parallelle forløb. Det er det, der er strategien i det. Det er det, der er fornuften i det, og at det er fornuft, ved hr. Peter Hansen-Nord udmærket godt.

Så kan man have forskellige strategier. Jeg ved godt, at det er hr. Peter Hansen-Nords strategi, når det gælder om at lave nogle kvoter osv., som man absolut ikke holder af, at det ligger i baghovedet: Nu laver vi nogle kvoter; det er nok lige til at holde ud i en periode. Så skifter vi nok regering, og så kan vi lave det hele om.

Den slags øvelser ligger der selvfølgelig altid i et politisk spil, der er så bredt, og et politisk pokerspil, som er så bredt, og det er o.k. Jeg kan godt forstå strategien. Jeg kan godt forstå bekymringen. Jeg kan godt forstå, at man har brug for, at der også er nogle ideologiske faner i denne her sammenhæng.

Men jeg vil gerne sige, at vi løber ikke fra de CO₂-mål. Problemet er bare, at vi ikke når dem ved en lille isoleret indeklemthed, og vi må gå på banen for det her, for der er ikke fornuft i det. Vi kunne få langt, langt mere miljø for vores penge.

Når det gælder den grønne strøm, som er dyr osv., så er der altså muligheder i det her. Der sidder folk bagved i elværksverdenen, som ikke tør sige det højt, for det er ikke moderne endnu, men de ved godt, at det er det marked, der er mulighed i for Danmark. Masser af dem ved det. De har bekæmpet atomkraft i elbranchen. De har bekæmpet møller i elbranchen. Jeg ved ikke, hvad det næste er, de vil bekæmpe. Men de ved godt, at nichen er den eneste overlevelse for dem.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det er igen med hensyn til eleksporten fra de store kraftværker. Jeg vil gerne spørge hr. Kalnæs, om det ikke er således, at der skal være en vis overkapacitet af hensyn til vindmøllerne. Blæsten går jo ikke frisk over Limfjordens vande hver dag. Ergo må der være en buffer, som kan starte maskinerne. De skal jo helst have dem kørende, for det er meget, meget omkostningskrævende at starte maskinerne. Derfor bliver der da nødt til at være en buffer, for at man kan eksportere af denne overskuds-kapacitet. Er det korrekt, eller er det forkert?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg må sige, at hr. Ebbe Kalnæs taler ikke en klar tale her i forhold til at ville fastholde CO₂-reduktionsmålene, som han har givet tilsagn om og tilsluttet sig og været helt enig i i »Energi 21«. Hvordan skal det hænge sammen? Når man på den ene side siger, at man holder målene, men alligevel ikke mener, man kan gennemføre det, fordi holdningen er, at der skal fuld damp under alle kulkedlerne, så må hr. Ebbe Kalnæs da være klar over, at det medfører et kæmpe CO₂-udslip. Det hænger altså ikke sammen. Hr. Ebbe Kalnæs må forklare nærmere, hvordan man konkret kan sikre, at CO₂-målet fastholdes, og at man tager skridt til reduktion. Det gør man gennem nogle kvoter.

Vi ved jo også godt, hvordan der er blevet peget fingre ad Danmark, fordi man har lavet et regnskab, som ikke er internationalt anerkendt. Nu bliver der CO₂-kvoter, som er kontante og konkrete, og som man kan holde fast i, så vi får den konkrete reduktion. Vi må have en forklaring fra hr. Kalnæs.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Først til fru Aase D. Madsen: Jamen det er da rigtigt, at selvfølgelig blæser det ikke lige meget altid. Og det er rigtigt, at vi ikke kan dække 100 pct., men vi kan faktisk godt få de her ting til at hænge sammen med en ret høj andel af grøn energi, vind osv. Men det kræver netop, at vi handler. Vi producerer jo en masse el, samtidig med at vi producerer varme. Vi har netop en overskudsproduktion af el i nogle sammenhænge, hvis vi gør det fornuftigt. Og forudsætningen er, at vi kan handle og eksportere, for at få den effektivitet, der skal til på det område her.

Til fru Anni Svanholt: Jamen altså, man må jo næsten ikke stille modspørgsmål, men hvis vi nu går nogle år tilbage, hvor vi udledte nogle og tredive tusind ton, da de ikke havde vand oppe nordpå, er fru Anni Svanholt så enig med mig i, at hvis man skulle købe det hos andre kraftværker sydpå, der udleder væsentlig mere end de danske, så er vi ikke nået ret langt i en bare lidt bredere sammenhæng?

De fælles mål i EU fra Kyoto – 2008, 2012 og alle de dér ting, vi har sat os for at vi gerne skulle nå – er vi helt enige i. Vi siger miljømæssigt købmændskab, og det har fru Anni Svanholt også hørt adskillige gange. Det vil